

Groot en klein in Asset management

Ype Wijnia en John de Croon

In de beginjaren van asset management (we spreken nu over het einde van de vorige eeuw) moest de Hollander alle informatie van overzee halen, in het Verenigd Koninkrijk om precies te zijn. Nu is de Noordzee nou ook weer niet een hele grote plas water, maar toch.... In de vele asset management conferenties die daar georganiseerd werden kwam je geregeld dezelfde Nederlandse gezichten tegen, maar meestal slechts 1 of 2 tegelijkertijd. Tot een memorabele avond in 2004, toen er een complete Nederlandse delegatie bleek te zijn. Bij het diner stelde een of andere wijsneus toen wel een erg bijdehante vraag: "Waarom treffen we elkaar eigenlijk alleen in het buitenland en nooit in Nederland?" Op zich natuurlijk volkomen terecht, want het zou minder tijd en geld kosten, en mogelijk zelfs effectiever zijn omdat het ook een taalbarrière scheelde. En als bonus kwam daar ook nog eens een lagere milieulast bij (al gebied de eerlijkheid wel te zeggen dat milieubewustzijn in de asset management modellen in 2004 nog niet zo'n grote rol speelde). Helemaal in lijn dus met de principes van asset management.

En dat was nou precies waarom het zo'n slecht plan was. Als je de kennis over asset management in Nederland zou kunnen halen dan was er voor ons, asset managers, geen enkele reden meer om de wereld rond te vliegen om te kijken hoe anderen het deden. Dat was natuurlijk niet de bedoeling. Asset management was iets voor anderen. Er kan best minder geïnvesteerd en onderhouden worden, de klant moet de extra storings maar voor lief nemen. Ook de service provider kon best goedkoper, dan besteedt die maar uit naar een bedrijf met een goedkopere CAO. Alles was ok, zolang wij maar erkend werden in ons streven naar kwaliteit waarvoor we natuurlijk wel naar allerlei exotische oorden moesten vliegen. Al zijn er vast vele mensen die niets buiten vliegtuig, taxi en hotel zien als ze naar een conferentie in een exotisch oord gaan, maar dat is toch echt hun probleem. Dat het geld en tijd en milieu kostte, soit, het ging erom dat hierdoor kennis genomen kon worden van verbetermogelijkheden die in potentie vele malen groter dan de kosten waren. Soms moet je nu eenmaal investeren om ergens te komen.

De wijsneus (wij waren het niet) trok zich gelukkig niets van deze weerstand onder de oppervlakte aan en organiseerde een eerste bijeenkomst. Daarna nam een ander het stokje en zo ging het een tijdje door. Deze estafetteloop vond een rustpunt toen Next Generation Infrastructures een aantal bijeenkomsten ging faciliteren in de vorm van het Asset Management Platform, waarvan de laatste jaren op haar thuisbasis, de TU in Delft. Op dit moment is het weer wat meer een rondreizend circus, waarbij deelnemers aan het platform de bijeenkomst afwisselend hosten. De bijeenkomsten zijn ongeveer twee keer per jaar, met telkens een 20-30 tal deelnemers uit de diverse sectoren in Nederland. Dus ten opzichte van bijeenkomsten in den vreemde is het aantal relevante deelnemers gegroeid, de frequentie waarmee je ze ziet is groter, en de kosten zijn veel lager. Ook achteraf dus een uitstekend voorbeeld van asset management!

Toch is het wel een beetje een paradox. Natuurlijk zijn lage kosten gerechtvaardigd om grote verbeteringen te realiseren, maar aan de andere kant is elke verbetering er eentje. En als die zo voor het grijpen ligt als het voorbeeld van bijeenkomen in Nederland in plaats van in Londen dan moet je ze niet laten liggen. Het is ook iets als "Practice what you preach": een asset management cultuur ontstaat niet als je als leiders niet consequent het goede voorbeeld geeft. Zoals een wijs man ooit zei: "de uitwerking van een strategie wordt niet zichtbaar in grote lijnen maar in de details, omdat die aangeven hoe de visie is doorgesijpeld naar de lagere echelons". Dit sluit ook aan bij asset management als levensovertuiging. Je moet alleen die dingen doen die jou en je stakeholders meerwaarde brengen; de rest moet je gewoon laten. Wat die meerwaarde precies is zul je met je stakeholders moeten afstemmen, maar op alle schalen zal dat iets te maken hebben met welvaart, gezondheid, vrede en

veiligheid in de juiste balans. Dat er soms spanningen zitten tussen deze waarden op een verschillende schaalniveaus is absoluut waar, maar soms kan een verandering van perspectief een waardevol inzicht bieden. Voor een marsmanneltje is de aarde maar een klein bolletje in een onmetelijke ruimte. Die persoon zou ook zien dat de welvaart, gezondheid, veiligheid en vrede op het niveau van de aarde behoorlijk lijden onder het streven naar deze waarden op lagere niveaus. Maar wat het marsmanneltje ook zou kunnen zien is dat er in de wijde omtrek niets is waar systeem aarde nog uit kan putten, zodat men op de lange duur er op aarde zelf uit moet zien te komen. Men zal dus meer balans moeten gaan vinden in de eigen belangen en de belangen van de ander. Is dat nu geen mooie gedachte om de kerst mee in te gaan? Wij wensen u alvast een fantastische kerst en zeer gelukkig 2012!

Ype Wijnia en John de Croon zijn partner bij AssetResolutions B.V., een bedrijf dat ze samen hebben opgericht. Beurtelings geven ze in deze 2 wekelijkse column hun visie op een aspect van asset management. De columns staan gepubliceerd op de website van AssetResolutions, www.assetresolutions.nl/nl/column

